

یافتن نیروی تازه در بحرانهای زندگی

تجدید رابطه با خدا
بخش ۴

"خرابی و نابودی دامنگیر ما شده و در ترس و خطر زندگی می‌کنیم. بسبب نابودی قوم روز و شب سیل اشک از چشمانم جاریست."
مراثی ارمیا ۳: ۴۷-۴۸

"چشمانم از گریه تار شده است. از دیدن مصیبتی که بر سر قوم آمده، غمی جانکاه وجودم را فرا گرفته است." مراثی ارمیا ۲: ۱۱

چگونه می‌توان پس از مصیبت به زیستن ادامه داد؟

ارمیا چه کرد (از کتاب مراثی)؟

۱- فکرت را به خداوند معطوف کن

"هنگامی که او دچار مصیبت می‌شود بهتر آنست که در سکوت و تنهایی بنشیند و در برابر خداوند سر تعظیم فرود آورد، زیرا ممکن است امیدی باشد." مراثی ارمیا ۳: ۲۸-۲۹

"اما تو هنگامی که دعا می‌کنی، به اتاق خود برو، در را ببند و نزد پدر خود که در نهان است، دعا کن. آنگاه پدرِ نهان‌بین تو، به تو پاداش خواهد داد."
متی ۶: ۶

۲- از خدا بخواه ترسهایت را دور کند

"ای خداوند وقتی از عمق چاه نام تو را خواندم صدایم را شنیدی و به ناله‌هایم توجه کردی. آری هنگامی که تو را خواندم به کمک آمدی و گفتی: نترس." مراثی ارمیا ۳: ۵۵-۵۷

"خداوند را به کمک طلبیدم و او مرا اجابت فرمود و مرا از همه ترسهایم رها ساخت." مزمور ۳۴: ۴

۳- ایمان داشته باش که خدا تو را احیا خواهد کرد

"ما را بسوی خود بازگردان و شکوه دوران گذشته ما را به ما بازده."
مراثی ارمیا ۵: ۲۱

"اگر مطمئن نبودم که نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا می‌بینم، تابحال از بین رفته بودم." مزمور ۲۷: ۱۳

"خداوند نیکوست برای کسانی که به او توکل دارند و او را می‌طلبند. پس خوبست که چشم امیدمان به او باشد و با صبر منتظر باشیم تا خداوند ما را نجات دهد." مراثی ارمیا ۳: ۲۵-۲۶

۴- به آنچه که تغییر ناپذیر است بیندیش

• خداوند هنوز همه چیز را کنترل می‌کند

"دل‌هایمان بی تاب و چشمانمان تار شده‌اند... ای خداوند تو تا ابد باقی هستی و تخت سلطنت تو بی زوال است." مراثی ارمیا ۵: ۱۷، ۱۹

• خداوند هنوز مرا دوست دارد

"وقتی مصیبت و سرگردانی خود را به یاد می‌آورم جانم تلخ می‌گردد. بله آنها را دائم به یاد می‌آورم و وجودم پریشان می‌شود. اما نور امیدی بر قلبم می‌تابد وقتی به یاد می‌آورم که رحمت خداوند بی زوال است، آری به سبب محبت اوست که ما تلف نشده‌ایم. وفاداری خدا عظیم است و رحمت او هر صبح بر ما می‌تابد." مراثی ارمیا ۳: ۱۹-۲۳

• خداوند تنها نیاز من است

"به خود می‌گویم: من فقط خدا را دارم، پس به او امید خواهم بست."
مراثی ارمیا ۳: ۲۴